

Příloha k protokolu o SZZ č.

Vysoká škola: JU v Č. Budějovicích

Pedagogická fakulta

Pracoviště: katedra společenských věd

Datum odevzdání posudku: 10. 8. 2018

Jméno a příjmení studenta:

Eliška Krohová

Obor: NJu-SVu

Oponent bakalářské práce:

PhDr. Helena Pavličíková, CSc.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Perspektivy médií veřejné služby: německá diskuze

Název práce

Kritéria hodnocení práce (označte vždy právě jednu z možných známek):

1. Struktura práce (úplnost, logická posloupnost a vyváženost kapitol, rozsah práce)

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

2. Metodologická a metodická stránka práce (stanovení hypotéz/cílů práce, vhodnost a kvalita dat a metod)

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

3. Práce s literaturou a dalšími informačními zdroji (výběr, správná citace, použití, dodržování bibliografických norem)

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

4. Odborná správnost – znalost problematiky (prokázání znalosti řešené problematiky, prokázání specifických znalostí, schopnost aplikovat znalosti na konkrétní problém)

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

5. Zhodnocení výsledků, naplnění cílů, aplikovatelnost v praxi

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

6. Úroveň jazykového a stylistického zpracování

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

7. Formální a grafická úroveň práce

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

Závěrečné shrnutí, komentáře, otázky k obhajobě:

Téma veřejnoprávních médií a jejich hlavního poslání - být médii veřejné služby - je problematikou vysoce aktuální a diskutovanou nejen v prostředí německých vysílacích médií, jimž se autorka ve své práci věnuje. Proto je v první řadě potřebné ocenit výběr daného tématu z hlediska jeho aktuálnosti a společenské potřeby. Volbou tématu si autorka vytýčila nelehký úkol, který v samém počátku spočíval ve zvládnutí řady důležitých pojmů spadajících do tzv. mediálních studií. Vzhledem k tomu, že autorka studuje obor se zaměřením na vzdělávání, nebylo pro ni jednoduché širokou škálu pojmů a problémů nastudovat a zařadit je do bakalářské práce v přehledné a systematické podobě. Je možné konstatovat, že se jí to v zásadě podařilo, ovšem s těmito připomínkami: Na straně 10 uvádí autorka termín sekundární média, aniž ho blíže vysvětluje a zařazuje do celkového kontextu tzv. primárních, sekundárních, terciárních a kvartárních médií, což by logické návaznosti jednotlivých pasáží úvodní kapitoly výrazně prospělo, protože následně autorka zařazuje podkapitolu, ve které rozebírá základní formy komunikace. Větší provázanost forem komunikace a jednotlivých druhů/typů médií by dané části bakalářské práce výrazně napomohlo. Obdobně v části o médiích veřejné služby by plynulosti a logické provázanosti textu prospělo stručné vysvětlení pojmu „veřejnost“. Tatáž doporučení se vztahují k dalšímu textu na s. 17, kde bylo namísto vyjmenovat alespoň nejdůležitější zákony, jimiž se činnost České televize řídí – není možné takto důležitou tematiku uvést větou „V jednotlivých zákonech se objevují informace...“.

Z hlediska odborné přesnosti a správnosti si dovoluji zpochybnit poslední odstavec na s. 13 týkající se historie České televize, proto doporučuji autorce, aby se k této historické části vyjádřila u obhajoby své bakalářské práce. K historii České televize lze využít i další prameny a literaturu, než kterou autorka uvádí. Zavádějícím dojmem působí název kapitoly 3 „Historický vývoj médií v Německu“, a to z toho důvodu, že z dalšího textu je zřetelný přehled vysílacích médií (Rundfunkmedien) v Německu.

V určitých pasážích bakalářské práce chybí uvedení zdroje u tvrzení psaného kurzívou a v uvozovkách, z čehož jednoznačně usuzuji na převzetí z primární či sekundární literatury (například

na s. 45 – 46). Začátek kapitoly „Ekonomika“ se prokazatelně opírá o definici pojmu v názvu této kapitoly, přitom není nijak odkazováno na zdroj, z něhož je přejímáno vysvětlení daného pojmu. Obdobně je potřebné údaje o konci Výmarské republiky citovat z příslušné literatury (s. 21). Na druhou stranu je potřebné uvést, že takových nepřesností není v práci příliš. Jiným problémem ve vztahu k citacím se mi jeví snaha autorky důležité pojmy vysvětlit a také náležitě citovat, přesto jako zdroj k vysvětlení kategorie, pojmu, pojmenování volí zdroj neadekvátní - zde mám zejména na mysli charakteristiku britské rozhlasové a televizní společnosti BBC, které je provedena na základě parafráze z Wikipedie.

Jazyk a styl bakalářské práce nevykazuje žádné závažnější problémy. Domnívám se, že autorka zvládla tuto stránku své práce bez komplikací. Velkým přínosem je velice kvalitní překlad německé literatury a internetových zdrojů, s nimiž pracuje autorka adekvátně k danému tématu a s přihlédnutím k příslušné problematice konkrétní pasáže bakalářské práce.

I přes uvedené připomínky, které jsou spíše míněny jako rady k dalšímu pokračování již zahájené práce na vysoce zajímavém - i když složitém – problému, vysoce oceňuji dlouhodobý zájem autorky o danou problematiku, systematické studium cizojazyčné literatury, přehledné zpracování aktuální diskuse o roli veřejnoprávních médií ve Spolkové republice Německo a v neposlední řadě pečlivost při jazykové a stylistické kontrole celého textu.

Bakalářská práce Elišky Krohové je velmi dobrou úvodní studií do jednoho z aktuálních témat teorie médií – a v rámci společenských věd se zaměřením na vzdělávání tvoří významný vklad pro průřezové téma „mediální výchova“.

Z výše uvedených důvodů bakalářskou práci Elišky Krohové doporučuji k obhajobě a hodnotím **známkou velmi dobře**.

Navrhovaná klasifikace (výsledná známka není aritmetickým průměrem známek jednotlivých kritérií hodnocení práce):

- A – výborně
- B – velmi dobře**
- C – dobře
- N – nevyhověl/a

V Českých Budějovicích dne 10. 8. 2018

Helena Pavličiková

Podpis oponenta bakalářské práce